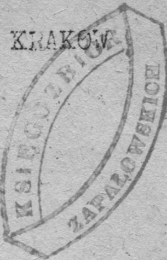

7 maja 1988

Nr 62

PISMO

KONFEDERACJI POLSKI NIEPODLEGŁEJ W MAŁOPOLSCE

Z A G Ź E Ł O   S I Ę :

Od 26 kwietnia, od strajku w Kombinalinie zmienił się obraz Polski. Wieloletnia apatia ustępuje z dnia na dzień miejsca nowej nadziei. Coraz liczniejszych z nas ogarnia uczucie determinacji. Przykład dają hutnicy krakowscy kontynuujący absencyjnie i nie podejmujący pracy po przyjęciu na stanowiska - pomimo obecności ZOMO na terenie Kombinatów. Pobici w czasie pochodu 3-Majowego przez ZOMO i esbeków studenci, następnie skazani na wysokie grzywny przez kolegi, na wieczornym wiecu w Miasteczku 5 maja wypowiedzieli się za strajkiem od zaraz. I w ostrej dyskusji przekonali do tej idei swoich kolegów.

Jak bardzo był potrzebny krakowskiemu hutnikom z znak solidarności od studentów Krakowa, świadczy zebrany następnego dnia /6 V/ rano dar dla strajkującej młodzieży z uczelni krakowskich - w postaci 200 konserw, papierosów i pieniędzy na potrzeby strajkujących od hutników krakowskich.

Od początku obecnej fali strajkowej w Polsce KPN włączył się zdecydowanie do akcji pomocy strajkującym. Piszemy o tym poniżej. Już 1 maja natomiast Rada Polityczna Konfederacji ogłosiła zasadnicze świadectwo polityczne, zawierające analizę aktualnej sytuacji i wypływające z niej cele na najbliższy okres, jakie stawia KPN.

O S W I A D C Z E N I E

Tej roczny dzień pierwszego maja przypada w sytuacji, gdy po latach przeżytych doszliśmy znowu do masowych wystąpień robotniczych. Tragiczny okres stanu wojennego i paroletnią przyduśnienie społeczeństwa mamy za sobą. Wydarzenia końca kwietnia otwierają nowy okres. Sytuacja polityczna kraju zaczyna się szybko zmieniać, a konsekwencje strajku w Nowej Hucie sięgną bardzo daleko.

Zasadnicze zmiany polityczne są konieczne i nieuniknione. Rozpocząć się one powinny od przywrócenia prawa do jawnej działalności NSZZ "Solidarność" oraz wprowadzenia pełnego pluralizmu poli-

tycznego.

Ostatnie wydarzenia są dowodem że społeczeństwo polskie odrzuca podtawowe założenia o które oparty został rządowy plan reformy gospodarczej. Władze pragną wszystkie koszty zmian przerzucić na barki społeczeństwa. Dzięki temu rząd chce osiągnąć na raz dwa cele: bardziej efektywna gospodarka dostarczy do dyspozycji władzy więcej środków, zaś doprowadzone do progu nędzy społeczeństwo stanie się bardziej posłuszne.

Polityka przerzucania kosztów reformy na społeczeństwo jest masowo odrzucana. I dzisiaj widać już wyraźnie, że nie ma ona żadnych szans powodzenia.

Konfederacja Polski Niepodległej od samego początku postuluje aby podstawowym założeniem reformy gospodarczej była zmiana jej priorytetów. Domagamy się, aby pierwszym zadaniem gospodarki narodowej było zaspokajanie potrzeb społecznych. W PRL obowiązuje od dziś odmienna zasada, że gospodarka służy najpierw wszystkim potrzebom władzy, zwłaszcza aparatowi utrzymywania w ryzach Polaków.

Rada Polityczna KPN wzywa do oparcia reformy gospodarczej o następujące założenia:

1. Koszty przeprowadzenia reformy gospodarczej powinny obciążać państwo, a nie społeczeństwo. Dlatego wydatki państwa powinny zostać bardzo poważnie zmniejszone, to jest do około połowy wydatków obecnych. Cięcia powinny dotyczyć przede wszystkim wydatków na wojsko, służby policyjne, zwłaszcza przewidziane do represji politycznych /SB, ZOMO/, propagandę i rozbudowę, na ponad wszelkie potrzeby biurokracji.

2. Reformy winna prowadzić do natychmiast odczuwalnej poprawy, a nie pogorszenia poziomu bytowania ludzi. Osiągnąć to trzeba przez zasadnicze zwiększenie udziału wynagrodzeń w ogólnym koszcie wytwarzania dóbr. Środki na ten cel powinny pochodzić przede wszystkim z kwot płaconych obecnie przez zakłady pra-

cy jako podatki.

3. Reforma winna prowadzić do wzrostu produkcji dóbr potrzebnych ludziom. Należy zwiększyć w prawach i faktycznych możliwościach wszystkie sektory gospodarki: państwowy, społeczny i prywatny.

4. Konieczną jest możliwie najszybsze wprowadzenie wymieniałości zro-
tówki.

5. Zamiast nakręcać inflację, należy ją powstrzymać. Regulacja cen możliwa jest nie tylko przez ich podnoszenie, ale i obniżenie. Towarzyszyć temu powinno poszerzenie rynku wewnętrznego przez wzrost zarobków pracowników, co wymusi zwiększenie produkcji przynajmniej przez sektor niepaństwowy.

Jedynie reforma oparta o powyższe założenia może uzyskać poparcie społeczeństwa. Jesteśmy przekonani, że solidarny wysiłek całego narodu zmusi władze komunistyczne do uznania powyższych pięciu fundamentalnych zasad gospodarczej reformy.

Warszawa, 1 V 1988

Rada Polityczna KPN

KRAKOWSKI KPN W DZIAŁACH STRAJKOWYCH

Jedno z Biur Informacyjnych krakowskiego KPN było tym ośrodkiem, z którego zawiadomiono światowe agencje informacyjne o wybuchu strajku w Kombinacie Metalurgicznym w Krakowie-Nowej Hucie. Zaowocowały długoletnie dobre stosunki krakowskiego KPN z "S" w kombinacie - i do nas dotarli koledy z TKRH z wiadomością o rozpoczęciu od dawna przygotowywanego strajku. Przypominamy, że tylko w marcu zebrał TKRH 7 000 podpisów wśród hutników, żądających 12 000 rekompensaty. Wogóle Konfederacja uruchomiła w Krakowie dwa biura informacyjne, które rozpoczęły działalność w kilka godzin po wybuchu strajku w Kombinacie 25 IV br.: 1/ Biuro Informacyjne KPN w mieszkaniu Zygmuntów, Łaźienka, czł. Rady Politycznej KPN, w Krakowie, ul. Zakątek 7 m. 16, tel. 37 63 03; 2/ Biuro Informacyjne KPN w mieszkaniu Ryszarda Bociana, b. Szefa II Obszaru KPN, w Krakowie-Podgórzu, ul. Żużycka 53, m. 157 /Os. Piaski Wielkie/, telef. 55 67 95. /To drugie Biuro miało charakter pomocniczy - prowadziło akcję informacyjną na większą skalę głównie wówczas, gdy wyłączano telefon Z. Łęnykowi, jak to miało miejsce w dniach 5 do 7 maja./. W dniach 27. IV - 5 V br. krakowski KPN wydał 7 różnych ulotek w dużych nakładach, informujących o strajkach i wogóle sytuacji w kraju. Już drugiego dnia strajku KAB II Obszaru wydał oświadczenie w związku ze strajkami w Hucie, solidaryzujące się

z akcją strajkową i postulatami wysuwanymi przez Komitet Strajkowy Kombinatu, oraz wzywający ludzi pracy Krakowa do podjęcia solidarnościowej akcji strajkowej, która powinna doprowadzić do realizacji postulatów i porównać społecznych wywalczonych przez NSZZ "S", a w szczególności przez wrócenia nieskrępowanego działania NSZZ "Solidarność".

Poczynając od 27 IV zarówno to oświadczenie, jak i pozostałe ulotki wydawane przez KPN były stale rozrzucone z tramwajów i autobusów, rozdawane w sklepach, środkach komunikacji i poprostu na ulicach, i oczywiście rozrzucone podczas niezależnych manifestacji, szczeg. 3 Maja.

W dniu 1 Maja działacz KPN R. Bocian został przez ZOMO zatrzymany wraz z obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej, gdy wraz z innymi osobami prowadził pochód z osiedla Kalinowego pod Bramę Kombinatu. Kolegium skazało go za to następnego dnia na karę 45 tys. zł grzywny.

KPN współorganizował obchody niezależne z okazji 3 Maja na Wzgórzu Wawelskim, co stało się już tradycją. Wiec jak zwykle prowadził R. Bocian, tym razem w imieniu Tymczasowego Porozumienia Niezależnych Organizacji Łąkopolski. Przemawiał także, obok przewodniceli NZS i NRR, Przewodniczący KAB II Obszaru KPN Andrzej Izdebski. Pochód 3-majowy rozbity brutalnie przez ZOMO prowadził R. Bocian, który został pobity pałką gumową przez zomowca podczas przerwania kordonu przez demonstrantów, na widok zatrzymywania go przez zomowców w czasie pertraktacji o przepuszczenie spokojnej manifestacji. Bocian został zatrzymany i 5 V kolegium wymierzyło mu najwyższą w tym dniu karę 31 tys. zł. Do Biura KPN u Z. Łęnyka dwukrotnie podstępem próbowało wtargnąć SB, do Biura R. Bociana udało się wtargnąć SB 2 V br., gdy zawładnęło kluczami zatrzymanego 1 V R. Bociana. Komornicy zajęli meli Bocianowi za 267 tys. niezapłaconych od ponad roku kolegiów za demonstracje /do 30 IV br./
Wieczący 5 V na Miasteczku studenci wybrali przedst. KPN w głosowaniu /obok WiPowca/ do Komitetu Strajkowego Międzyuczelnianego.

Sprostowanie. Dariusz Dorota Bartłak 20 Tadeusz Łaźka 20 Marek Kubik 20 Jacek Mociak 10 Wład. Małgorzata Mencil Anonim 10 z Lunen RPN dla II Obszaru KPN wszystko w DM